

Поетична кав'ярня

Тема: «Літературне божевілля»

Мета:

- формування комунікативної компетентності, високої мовної культури;
- виховання патріотичних почуттів молоді, відповідальності за націю, збереження літературного, культурно-мистецького надбання народу;
- виховання любові до своєї країни, її мови, культури, традицій та звичаїв, повагу до історичної спадщини українського народу
- популяризація сучасної української та зарубіжної літератури серед справжніх книгоманів та шанувальників мистецтва слова;
- презентація творчості українських та зарубіжних авторів

Завдання:

- сприяти літературній освіченості української молоді;
- формувати національну свідомість здобувачів освіти, почуття патріотизму, гідності та гордості за свій рідний край, його захисників;
- прищеплювати любов до рідної мови, поетичного українського слова;
- залучати здобувачів освіти до створення поетичних творів, виховувати повагу до мистецтва слова та шанобливе ставлення до книги;
- розвивати творчість здобувачів освіти, їх естетичний смак, креативне мислення, розвивати музичну пам'ять і кмітливість, інтелектуальну гнучкість;
- надавати актуальну інформацію про літературне життя України;
- віншувати молодих авторів та створювати майданчик для власного творчого заходу;
- поповнювати «Банк талантів» обдарованих здобувачів освіти

Обладнання: презентація «Божевілля і реальність»

https://verenichlara.blogspot.com/p/blog-page_8.html, виставка творів сучасних авторів, відеоролик «Літературне божевілля очима здобувачів освіти», анкета «Я і час».

Перебіг заходу

Добрий день, шановні здобувачі освіти, колеги та гості! Сьогодні засідання нашої літературної кав'ярні проходить під девізом «Літературне божевілля». Захід проходитиме за трьома блоками:

Блок 1. Божевілля в реальності

Блок 2. Божевілля в коханні

Блок 3. У моменті

Інтерактивна вправа. Генерування ребусів <http://rebus1.com/ua/>
Виконали здобувачі освіти, творчої групи «Мальви» спеціальності Середня освіта (Трудове навчання та технології).

БОЖЕВІЛЛЯ

ЛІТЕРАТУРА

КОХАННЯ

Інтерактивна вправа «Асоціативний куш»: тлумачення понять : «божевілля», «божевілля в літературі», «божевілля в реальності», «божевілля в коханні»?

Інтерактивна вправа. Створення хмари тегів «Література», «Божевілля», «Кохання» <https://wordart.com/>

Блок 1. «Божевільня в реальності»

Рік тому до нас прийшла біда – розпочалася повномасштабна війна. Не перша в історії, але від того не менш жахлива. Сьогодні над нашою землею знов лунають постріли, гуркочуть вибухи, руйнуються будинки і долі, гинуть люди. Знов наші солдати власною груддю захищають найдорожче. Лихо, що стосується кожного в Україні – і молоді, і старих людей, і маленьких діток. За цей рік смерть встигла забрати не одне життя – як військових, так і мирних людей. У Краснограді як і в багатьох містах відкрито алею Героїв.

Тож вшануймо Героїв хвилиною мовчання.

Хвилина мовчання

Поезія... Вона покликана хвилювати, давати насолоду, плекати високі почуття, збагачувати духовність.

Поет не має права на пусті слова, які «мовчать», не може бути слабкодушним, бо «скільки білого паперу слабих навіки замело». Митець має всеохопно відчувати контекст доби, в якій творить, і тонко реагувати на виклики сьогодення, не чекаючи сприятливого часу, бо «на цій планеті, відколи сотворив її пан-бог, ще не було епохи для поетів, але були поети для епох».

Україна зіткнулася з війною, але волонтери з усієї країни взяли на себе місію допомогти пораненим, біженцям та всім, хто потребує допомоги. Наш заклад не є винятком. Викладачі та здобувачі освіти активно долучаються до цієї благородної справи: плетіння маскувальних сіток, виготовлення окопних свічок, збір речей першої необхідності внутрішньо переміщеним особам тощо. Волонтерство під час війни допомагає змінити стереотипи та ставлення людей до важливості допомоги тим, хто потребує її найбільше. Волонтери демонструють, що не потрібно бути професійними рятувальниками або медиками, щоб допомогти. Волонтерство допомагає нам розвивати свої комунікативні навички та здібності, вчитися працювати в команді та багато іншого.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНИЙ ФАХОВИЙ
КОЛЕДЖ ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО

Сертифікат № СК 6.12

учасник V міжвузівської науково-практичної конференції
«ГЕРОЇ СЕРЕД НАС:
СУЧАСНІ ЗАХИСНИКИ ТА ЗАХИСНИЦІ УКРАЇНИ»

Прокопенко Діана Олексіївна

05 жовтня 2023 року
(3 години/0,1 кредитів ЕCTS)

Голова оргкомітету,
директор коледжу

Олександр САЙЧУК

Виступ **Діани Прокопенко,**
здобувачки освіти III курсу
спеціальності Середня освіта
(Трудове навчання та технології),
учасниці V Міжвузівської
науково-практичної конференції «Герої

серед нас: сучасні захисники і захисниці».

Війна не залишила байдужим жодного українця. Емоційна напруга, що зростає після кожного блоку новин, тривога за близьких та знайомих, переживання за майбутнє – все це знайоме кожному з нас.

Поезія – один з найпоширеніших способів поділитися зі світом тим, що тривожить. Безліч людей по всьому світу протягом століть виливали на папір свій біль, смуток, надії та сподівання. Не стали виключенням і сьогоднішні події.

Мабуть, головна цінність мистецтва полягає в здатності впливати на внутрішній світ не тільки митця, але й усіх, хто знайомиться з його витвором. Сьогодні ми пропонуємо і вам спробувати розповісти про свої почуття за допомогою віршів.

Поезії читають **Євгенія Демець**. Авторський вірш «Вона мовчала»

Війна...

Війна! Порожні вулиці, сирени, укриття,
Вдягає ляльку поспіхом розгублене дитя.
Вломились «визволителі» злодюгами у дім.
Поборемо, здолаємо! Дамо вогню усім!
Ніколи не пробачимо загарбницьку орду
За долі покалічені, за сльози і біду.
Війна. Летять над згарищем лелеки й журавлі,
І вперто лізе паросток зелений з-під землі.

(Автор **Наталія Карпенко**. Читає Марина Тракун,
викладач зарубіжної літератури)

* * *

Ранок починається не з кави,
Дзвоню до тих, кого люблю.
Дзвоню спитать у них: як справи?
І Господа тихесенько молю.
Молю, щоб було усе добре,
Щоб закінчилась клята ця війна.
Хай Мати Божа нас усіх пригорне.
Усе погане, щезне хай до тла.
Ранок починається не з кави,
Ранок починається з думок.
Щоб мир, добро було із нами,
Хай береже усіх нас Бог.

(Автор **Вікторія Ковтун**. Читає Марія Яковенко,

здобувачка освіти І курсу спеціальності Середня освіта
(Трудове навчання та технології) .

Війна, як ніколи, згуртувала українську націю, мобілізувавши весь її потенціал на відсіч ворогу. Вона торкнулася кожної української родини, стала частиною нашого життя, а перемога у ній стала спільною метою всього українського народу. Кожен з нас наближає перемогу.

Український солдат

Не кажіть лише мамі, що тут по коліно води.
Не кажіть лише мамі, як холодно тут у окопі.
Ви скажіть їй лише – все нормально: здоровий-живий...
Український солдат наймужнішого війська в Європі...
Не кажіть лише мамі, як часто я згадую дім,
Теплу рідну домівку і мамині яблучні штрудлі.
Ви скажіть лише те, що я ситий, я сплю і я їм...
А про решту – не треба, бо справді не спав я добу вже...
Не кажіть лише мамі, що іноді просто боюсь,
Що навіки залишуся тут, у холоднім окопі.
Ви скажіть їй що виживу, просто скажіть, що молюсь...
Український солдат наймужнішого війська в Європі.

*(Автор Світлана Гуцуляк-Федорович. Читає Кирило Долженко,
здобувач освіти І курсу спеціальності Середня освіта (Трудове навчання
та технології)*

* * *

Виступ поетеси Красноградщини Ірини Шолік.

(читання авторських віршів)

Цікавим є той факт, що наші земляки - відомі особистості. Так авторка слів до відомої пісні «Журавлі» є Зоя Миколаївна Іванова(Журавка) , яка проживає у Зачепилівській громаді Красноградського району. А музику

написала Олена Білоконь. Журавка – творчий псевдонім Зої Миколаївни Іванової.

Обрала його за своїм дівочим прізвищем Жура. Зоя Миколаївна розповіла: «Цю пісню я написала про своїх синів, у мене їх двоє, у кожному слові моя материнська любов до них. Пісні Зої Журавки теж допомагають бійцям воювати, а рідним – чекати їх. Простота й сердечність слів принесли їй відзнаки від всеукраїнського Інтернет-фестивалю авторської пісні, пісенно-поетичних творів «Цвіте барвінок, ряст цвіте». Працює завідувачкою бібліотеки. Її багаторічна праця відзначена медаллю «За безкорисливе служіння Батьківщині».

<https://gromada.group/news/statti/18465-pisnyu-bibliotekarki-iz-cherneshini-vikonav-prezidentskij-orkestr>

Олена Білоконь, виконавиця і авторка музики очолювала центр культури і студентської творчості у Полтавському національному технічному університеті імені Юрія Кондратюка, зараз – солістка Національного президентського оркестру при Міністерстві оборони України, викладачка Київського національного університету культури і мистецтв.

Пісня «Журавлі»(відео) <https://www.google.com/search?q>

Боротьба України проти росії триває. Українці встигають не лише відбивати атаки ворога на фронті, а й писати книжки про російсько-українську війну.

1. ***Дар'я Бюра, Євгенія Подобна «Лютий лютий 2022. Свідчення про перші дні вторгнення»***

Українські журналістки: Дар'я Бура та Євгенія Подобна після 24 лютого почали вести власний щоденник війни та збирати спогади людей. Перші дні російського вторгнення виявилися найдраматичнішими, адже майже ніхто не був до нього готовий, тож багато людей опинилися в зоні бойових дій.

Видання потрапило до списку кращих нонфікшн-книжок 2022 року за версією PEN Ukraine – громадської організації, що об'єднує українських журналістів, письменників, науковців, видавців, перекладачів.

Дар'я Бура – колишня волонтерка фонду «Повернись живим», журналістка, авторка репортажів про війну в Україні та інтерв'ю з військовими з 2014 року. Наразі Бура є ведучою програм на «Радіо ПЕРШЕ», працює з проектами «Без броні: єдина база ініціатив для ветеранів» та «BitukMedia».

Євгенія Подобна – головна редакторка редакції документальних програм у «Перший». У видавництві «Фоліо» готується до друку її наступна книжка про російсько-українську війну «Міста живих. Міста мертвих. Історії війни у Бучі та Ірпені».

2.Олександр Красовицький «Пів року інтелектуального спротиву. Нотатки видавця».

У книжці три розділи, назви яких описують, що відчували українці з перших днів вторгнення:

1. Від шоку до болю; 2. Від болю до надії; 3. Від надії до впевненості. Книжка також аналізує вплив так званої російської культури на Україну. Красовицький згадує все те, чим пишаються загарбники: балет, літературу, науку. Автор дає відповідь на запитання: чи дійсно є чим пишатися в російській культурі, чи це міфи, створені російською пропагандою?

Олександр Красовицький – український видавець, генеральний директор та основний власник видавництва «Фоліо».

Честь і гідність. Це головне, що є в українців. Ми переможемо. Кожна слезинка дитини віділлється тим, хто заподіяв їй лихо, тим, хто відверто підтримував агресію, тим, хто змовчав, підтримуючи зло потайки. Це не помста – кара...

3. Сергій Жадан, Вікторія Амеліна, Софія Андрухович, Катерина Бабкіна, Любоко Дереш та інші «Війна 2022. Щоденники, есеї, поезія»

Війна в Україні очима сучасних українських письменників і поетів. До книжки ввійшли фрагменти щоденників, есеї та вірші. Збірку упорядкував *Володимир Рафеєнко* – український письменник родом із Донецька. З 1992 по 2018 рік Рафеєнко писав російською, видавався в росії та вважався представником російської літератури. У 2014 році автор переїхав на Київщину, де опанував українську мову. У 2019 Рафеєнко видав свій перший роман українською «Мондегрін (пісні про смерть та любов)».

До антології увійшли твори Вікторії Амеліної, Софії Андрухович, Юрія Андруховича, Катерини Бабкіної, Юрія Винничука, Павла Вишебаби, Лариси Денисенко, Любо Дереша, Сергія Жадана, Олександра Ірванця, Павла Казаріна, Катерини Калитко, Ліни Костенко, Галини Крук, Василя Махно, Олександра Михеда, Володимира Рафеєнка, Мар'яни Савки, Ірини Славінської, Ірини Цілик, Артема Чапая, Артема Чеха, Гаськи Шиян та інших відомих авторів.

Найпліднішим лауреатом міжнародних премій завжди був і залишається **Сергій Жадан**. Цього року його удостоїли десятком відзнак і навіть висунули на Нобелівську премію з літератури.

Подання на Нобеля здійснив Комітет літературознавчих наук Польської академії наук.

Будь-яка війна не триває довічно. Рано чи пізно (звісно, ми всі сподіваємось, що «рано», а не «пізно») мир прийде і на Україну. Прийде з перемогою.

Блок 2 «Божевільня в коханні»

У часи, коли ворог очікує, що українці відчуватимуть лише страх та ненависть, у багатьох серцях почали розквітати сміливість та справжнє кохання.

І якщо вберегти щось звичне, як-от домівки, майно чи навіть власне життя не так вже й просто, то пронести любов крізь століття, попри

руйнування та смерті – завжди можливо. Безумству хоробрих і молодих віддали також свою данину романтики-вітаїсти: А. Любченко, М. Хвильовий, Б. Антоненко-Давидович, Ю. Яновський.

Українські письменники про кохання також писали дуже багато. Леся Українка в «Лісовій пісні» кохання порівнює з водою: «Кохання – як вода – плавке та бистре, рве, грає, пестить, затягає й топить». Інша геніальна сучасна поетеса Ліна Костенко говорить про справжні почуття так: «Скільки років кохаю, а закохуюсь в тебе щодня».

«З тобою жити на землі, – яке велике щастя», писав О. Олесь. А В. Сосюра стверджував, що «Через тисячу літ лиш приходить подібне кохання. В день такий розцвітає весна на землі і ... тремтить від солодкої муки».

Перевагами тих, хто наважився бути інакшими, «божевільними», є вільність від соціальних, вікових, гендерних приписів. Згадаймо саме цей, звільнюючий сенс «божевільня» у Лесі Українки в розмові Мавки з Килиною: «Ти божевільна! Вільна я, вільна...!», шістдесятниці Ліни Костенко «Він

божевільний, кажуть, божевільний! Що ж, може бути. Він – це значить я. Боже – вільний... Боже, я – вільний»!

«Велике божевілля»... Саме так про кохання сказав Пауло Коельо. Бо коли ти кохаєш, увесь світ в твоїх очах стає рожевим. Ще жоден мудрець, філософ, або вчений не дав чіткого визначення коханню. Що таке кохання і як вивести його формулу не знає ніхто. Адже ціла вічність знадобиться для того, щоб розкрити головну таємницю. Однак, мабуть уже тепер багато з вас уже знають, що кохання – це коли холонуть долоні, а в грудях тріпоче серце. Багато хто чекає на нього, шукає, знаходить, потім втрачає і знову шукає. Але на те вона і мрія, щоб до неї йти!

Кохання може рости, розквітати та робити життя людей яскравим і насиченим навіть у найважчі часи. Важливо лише зрозуміти, що війна не здатна зруйнувати любов, що є основою життя людини. Попри всі теорії та твердження, саме на цьому почутті ми намагаємось будувати своє майбуття. Кохання – це як насіння, посаджене біля дороги, – може прорости навіть у несприятливому для цього середовищі.

Любов варта всього –
варта болю твого,
варта твоїх розлук,
варта відрази й мук,
псячого злого виття,
шаленства та милосердь.
Варта навіть життя.
Не кажучи вже про смерть.

(*Автор Сергій Жадан*, читає Лариса Веренич,
викладачка української мови та літератури,
завідувач відділення трудового навчання та фізичного виховання)

«Жадан – один із найвидатніших поетів України, чудовий прозаїк, перекладений і нагороджений у світі, — на нашу думку, лауреат Нобелівської премії. Його голос як поета вже багато років має особливе значення для українців. Вільна Україна значною мірою говорить і думає словами Жадана, уважно їх слухає. Сьогодні поет у своєму Харкові. І він бореться», – йшлося в заяві комітету.

Польське видання *Gazeta Wyborcza* назвало Сергія Жадана людиною року. *«Він не виїхав, незважаючи на те, що росіяни жорстоко бомбардують місто, а зайнявся тим, для чого покликані письменники під час війни: підняття настрою людей, заспокоєння їхніх сердець, організація концертів у сховищі Харківського метро»,* – наголосили у виданні.

Секунди не мають виміру –
це тільки удари серця
у думки немає вибору –
це тільки проекція смерті
у слова немає запаху
а є тільки колір і смак
ти можеш мені сказати
чому це насправді так?

(Автор Юрій Іздрик, читає Лариса Веренич)

Крила

А й правда, крилатим ґрунту не треба.
Землі немає, то буде небо.
Немає поля, то буде воля.
Немає пари, то будуть хмари.

В цьому, напевно, правда пташина...
А як же людина? А що ж людина?
Живе на землі. Сама не літає.
А крила має. А крила має!

Вони, ті крила, не з пуху-пір"я,
А з правди, чесноти і довір"я.
У кого – з вірності у коханні.

У кого – з вічного поривання.

У кого – з щирості до роботи.

У кого – з щедрості на турботи.

У кого – з пісні, або з надії,

Або з поезії, або з мрії.

Людина нібито не літає...

А крила має. А крила має!

(*Автор Ліна Костенко*, читає Марія Журавльова,
здобувачка освіти II курсу спеціальності Середня освіта
(Трудове навчання та технології) .

Між іншим

Коли буду я навіть сивою,

і життя моє піде мрякою,

я для тебе буду красивою,

а для когось, може, й ніякою.

А для когось лихою, впертою,

ще для когось відьмою, коброю.

А між іншим, якщо відверто,

то була я дурною і доброю.

Безборонною, несинхронною

ні з теоріями, ні з практиками.

І боліла в мені іронія

всіма ліктиками й галактиками.

І не знало міщанське кодрло,

коли я захлиналась лихом,

що душа між люди виходила

забинтована білим сміхом.

І в житті, як на полі мінному,

я просила в цьому сторіччі

хоч би той магазинний мінімум:

– Люди, будьте взаємно ввічливі!

І якби на те моя воля,

написала б я скрізь курсивами:

– Так багато на світі горя,

люди, будьте взаємно красивими!

(*Автор Ліна Костенко*. Відео. Читає Юлія Тарасенко,
здобувачка освіти III курсу спеціальності Середня освіта
(Трудове навчання та технології) .

Як не любов, то що це бути може?

А як любов, то що таке вона?

Ці рядки одного із сонетів, мабуть, найбільш інтригуючи у світовій ліриці. Уже понад шість століть читачі прагнуть здобути власну розгадку високого почуття Петрарки. І щоб зрозуміти кохання великого поета Петрарки до звичайної дружини звичайного авіньйонця, яка мала одинадцять дітей, потрібно знати історію цього кохання. Коли Петрарка побачив Лауру в одній із авіньйонських церков, йому було 23, їй – 20. Вона уже була дружиною, він – молодим ученим і поетом. Коли вона померла, їй було за сорок. Петрарка пережив кохану на двадцять шість років. Незадовго до своєї смерті, він писав: «Уже ні про що не мрію я, крім неї». Кохання Петрарки до Лаури часто називають ідеальним: він любив на відстані.

Попова Анастасія, здобувачка освіти І курсу спеціальності Середня освіта (Трудове навчання та технології)
читає вірш «Небо сьогодні в зірках».

Для німецького поета Генріха Гейне життя без кохання перетворилось на пекельну муку. Майбутній поет певний період часу жив у домі свого дядька Соломона Гейне, найбагатшого німецького банкіра. Генріх мав необачність закохатися у свою двоюрідну сестру Амалію, дядькову доньку. Вразливий юнак утратив голову, він писав на її честь вірші, але Амалія ставилася до хлопця зверхньо. І Гейне розумів, що причиною зневаги дівчини була його бідність. Пізніше він писав, що його лірика була започаткована болем і обуренням, любов'ю і ніжністю до кузини, «яка уїдливі та з погордою принизила чудові пісні, які писалися тільки для неї». Та якби не судилася долею ця зустріч, чи могли б ми читати ці прекрасні рядки про кохання? Мабуть, що ні.

Кохання – категорія вічна. Вірте в кохання, не зраджуйте його, цінують почуття. Воно звеличує і надихає. Попри всі біди, злигодні, попри всі катаклізми, у світі владарює чистота, честь, гідність і любов.

Тож, дорогі гості кав'ярні! Ми запрошуємо вас розповісти одну прекрасну історію кохання.

Гра « Вгадай твір літератури - закохана пара». Презентація.

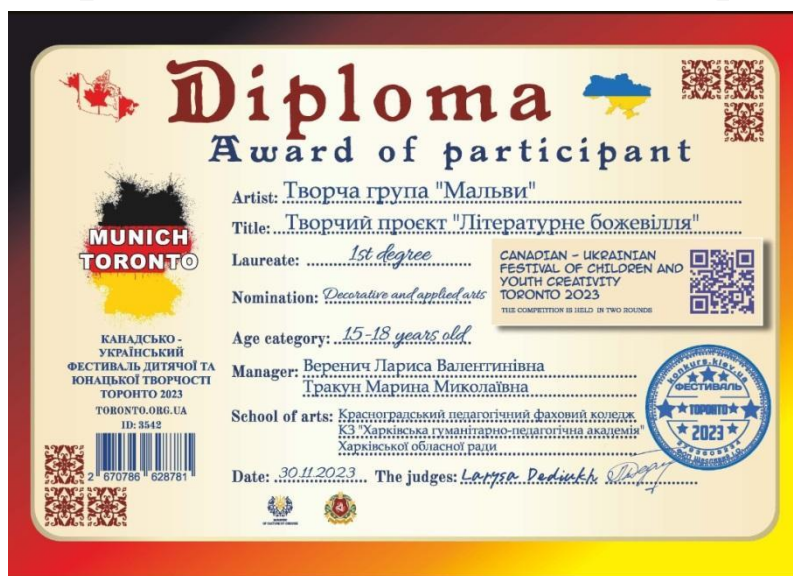

Блок 3 «У моменті»

Життя не стоїть на місці. Кожен день ми пізнаємо щось нове. Нами було проведено анкетування «Я і час». Теперішня війна принесла нам не тільки розруху, каліцтва, смерть, це психологічний зрив, емоційне напруження, але ми вчимося бути стресостійкими, адаптуємося і знаходимо вихід. Здобувачі освіти висловили свої погляди на тему заходу за допомогою олівців, фарб, нейрографіки.

Відеоролик «Літературне божевілля» (художні роботи здобувачів)

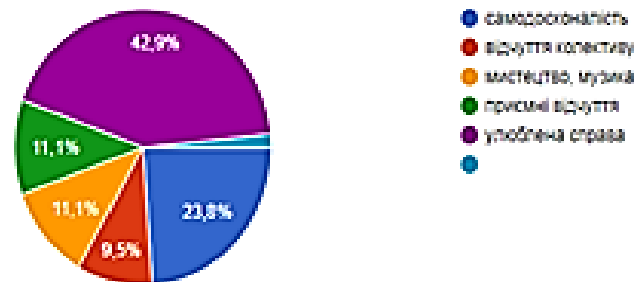

Анкета «Літературне божевілля»

Що найважливіше у Вашому духовному розвитку?

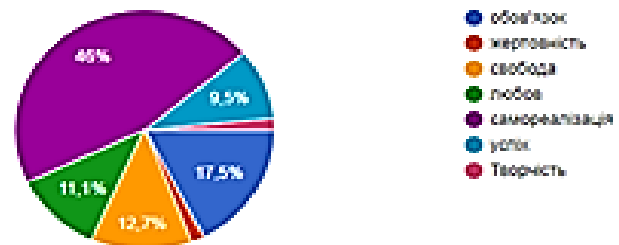
Копіювати

63 відповіді

З яким словом у ВАС асоціюється "призначення в житті?"

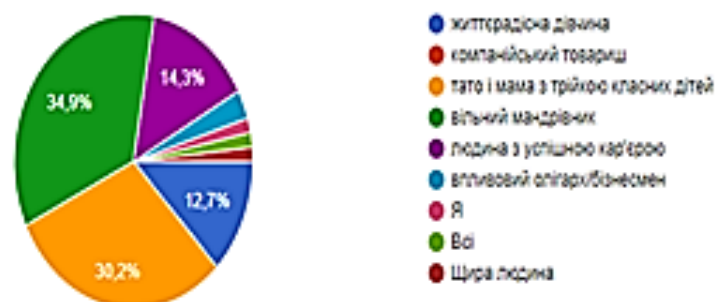
63 відповіді

Як Ви думаєте, хто щасливіший у житті?

Копіювати

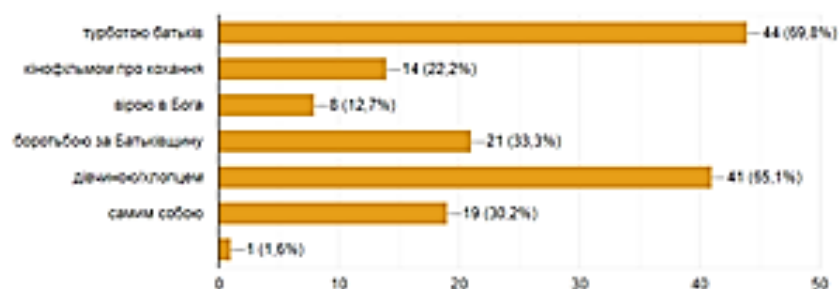
63 відповіді

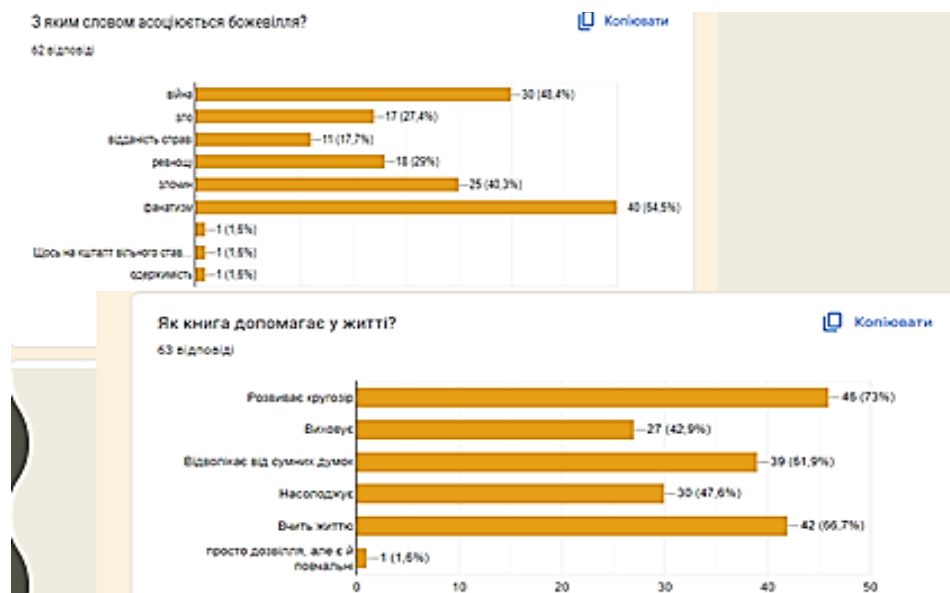

Якщо Ви чуєте слово "любов", то з чим воно асоціюється?

Копіювати

63 відповіді

Вітамін для настрою

Поради, як стати щасливою людиною

Як стати щасливою людиною? Ця тема турбує кожного в тій чи іншій мірі. Конфуцій вважав, що у цьому – і є сенс життя, адже «людина народжена для щастя, як птаха для польоту».

Не секрет, що для кожного рецепт, як стати щасливою людиною – свій. Проте є загальні поради та правила, які допоможуть вам у цьому. Їх вивели психологи на основі численних досліджень та спостережень.

Отже, дотримуйтеся наступних 10 простих рекомендацій.

1. Вдячність. Завжди акцентуйте увагу на тому хорошому, що вже є у вашому житті. Перед сном можна помолитися та подякувати Богу за все, що у вас є – рідних, близьких, роботу, та все, що трапилося за день. Іноді ми просто не помічаємо, скільки прекрасного уже є в нашому житті. Це – один із найпростіших способів, як стати щасливою. Крім того, **постійно висловлюйте вдячність іншим людям. Саме вдячність притягує в наше життя все більше благополуччя.**

2. Щоденник успіху. Щодня ввечері записуйте свої успіхи та приємні речі, що трапилися за день. Це теж допоможе зосередитися на позитиві та відчути додаткову радість від сьогоднішніх перемог. Навіть якщо вам просто вдалося встати сьогодні трохи раніше чи встояти перед певною спокусою – це все одно маленький успіх, тож похваліть себе і запишіть це.

3. Визначте параметри свого щастя. У кожного щастя – своє. Комуś подобається багато подорожувати, а комуś – проводити побільше часу вдома, у затишку. Продумайте всі нюанси.

4. Визначте, що приносить вам радість. Ви можете написати довгий список всього, що вам приносить радість і регулярно переглядати це.

5. Плануйте радість. Радісні події деколи бувають спонтанними. Проте, якщо хочете стати по-справжньому щасливими – плануйте свою радість! Наприклад, внесіть у свій розпорядок дня пункти із попереднього списку радісних для вас речей. І вставляйте у свій розпорядок. Таких пунктів у вас має бути не менше п'яти за день.

6. Контролюйте своє життя. Психологи за численними дослідженнями виявили, що один з головних способів, як стати щасливою людиною — це відчувати, що ви самі контролюєте своє життя. Тож «плисти за течією» — не ваш варіант. Не варто впадати у крайність та намагатися контролювати абсолютно все. Але ви повинні знати, що в загальному керуєте своїм життям самі: у вас є ціль та план, як її досягнути, ви знаєте, до чого прагнете та робите щось для цього.

7. Акцентуйте увагу на хорошому. Це — дуже важливо. Якщо ви будете постійно думати про погане, то відповідно почуватиметеся. Насправді ж щастя — це такий же навик, як біг та сила волі, тож його можна і треба тренувати. Спочатку вам доведеться змушувати себе вірити в краще і концентруватися на позитиві — бути вдячними, цінувати успіхи та робити для себе приємні речі. Проте згодом це стане хорошою звичкою.

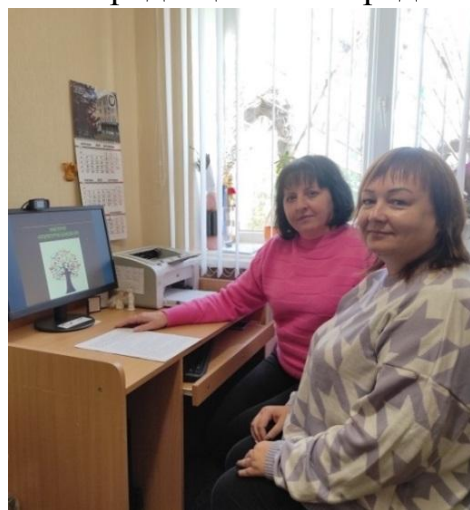
8. Оточуйте себе приємними людьми та речами. Навколо вас завжди має бути гарна атмосфера. На робочому місці мають бути ті речі, які вас радують та надихають. Вдома — чисто та затишно. Виглядайте гарно самі. У вашому оточенні краще залишити щасливих людей, які заряджають вас позитивом і цілеспрямованістю.

9. Майте ціль. За тими ж дослідженнями психологів, люди, які мають ціль, почувуються щасливішими. Це — один з головних елементів контролю за власним життям. Якщо ви до чогось прагнете, отже, ви живете, рухаєтесь вперед та вдосконалюєтесь.

10. Робіть добро. Насправді робити приємні речі варто не лише для себе, а й для інших. Відомо, що це дає дуже сильний заряд щастя та радості. Пожертвуйте непотрібний одяг дитячому будинку. Порадуйте коханого романтичною вечерею-сюрпризом. Зробіть невеликий подарунок подрузі. Все це вернеться до вас сторицею у вигляді позитивних емоцій та загального відчуття щастя!

Книга поезії — велика і невичерпна. Ми перегорнули лише декілька її сторінок. Але вона не закінчена. Ми продовжуємо вписувати в неї нові сторінки і майбутні покоління з подивом і захопленням будуть їх переписувати.

Отож, якщо ви остаточно вирішили «приручити» Музу Поезії вам доведеться «озброїтись» любов'ю до літератури, звуків, бажанням сіяти красу серед інших, творити добро. Звідки беруть поети свої образи? Звичайно, з життя. У них є вміння спостерігати, помічати ніким не

Рефлексія. Інтерактивна вправа. Створення хмари «Книжне дерево».
Учасники рекламують книги із зазначенням назви твору, що радять прочитати.

